

vaagnede hun. Hun havde opdaget et Portræt af Mads Vestrup i Bladet.

„Du!“ sagde hun og stødte til sin Ven med Haanden. „Ham der! Det er jo Præsten, vi traf hos Jørgen Berg, kan du huske?“

Frants Møller, der sad paa den anden Side af Bordet med fremstrakte Ben og Hænderne i Bukselommerne, kastede over Skulderen et sløvt Blik i Avisen.

„Naa — ham! Ja, han holder Foredrag iaften henne i Elysium.“

„Iaften? Hør, der maa vi da hen! Vi har jo ogsaa lovet det. Og det kan da altid være ligesaa underholdende som at sidde her og hænge.“

De kævledes en Tid om det. Frants Møller havde ingen Lyst. Resultatet blev dog, at de gik derhen. Ude paa den mørke Gade tog Susse Vennen under Armen og trykkede sig ind til ham under en saa voldsom Skudren, at hendes Tænder klaprede.

Elysium var den indre Bys tarveligste Dansesalon. Den laa i en Bagbygning ovenover en Hestestald og nogle Materialboder. Paa Vejen op ad den snevre Trappe mødte de A B D, der var for Nedgaaende. Den gamle Natfugl var allerede saa bedugget, at han hikkede.

„Storartet Succes!“ brølte han, da han genkendte dem. „A B D-Succes! Smadderfuldt!“

Det sidste var rigtigt nok. „Femte Juni“s Artikler om den jyske Vandrepræst, frem for alt Bladets Oplysninger om den ny Kultusministers Forhold til hans Embedsafsættelse, havde vakt Nysgerrighed. Salen, der rummede fire-fem hundrede Mennesker, var opfyldt indtil Vindueskarmene af Bladets brogede Publikum. Der sad Studenter og Kontorister Side om Side med Byens unge Levemænd. Jævne Borgermadammer bredte sig paa Bænk sammen med Modedamer, der mødte med Teaterkikkert og Konfektpose. En Del af Kvarterets Smaahaandværkere og andre Arbejdere var ogsaa gaaet herhen for at se Samuelsens sidste Barnumske Trækplaster: en hellig Mand, der var smidt ud af sin Præstegaard paa Grund af Usædelighed.

To af Hovedstadens unge Gejstlige havde indfundet sig *incog-*